

Posudek bakalářské práce
Systém náhradní výchovné péče v České republice a Dánsku

Kristina Otřísalová

Při volbě tématu bakalářské práce autorka vycházela ze zkušeností získaných v rámci studentských praxí v ČR a v Dánsku v zařízeních a institucích zaměřených na pomoc dětem a problematiku náhradní výchovné péče. Za cíl si stanovila poskytnout bližší vhled do dánského systému náhradní výchovné péče a vyzdvihnout ty prvky, které mohou být inspirativní pro naše podmínky.

Významnou část předkládané práce tvoří popis postupů uplatňovaných v situacích, kdy se za potřebné či nezbytné považuje umístění dítěte mimo vlastní domov. Jedná se o dva typy opatření, a to dobrovolné umístění se souhlasem rodičů a umístění povinné. Autorka popisuje postavení a kompetence zúčastněných v procesu rozhodování, v průběhu umístění dítěte, okolnosti a způsoby jeho ukončování, charakterizuje typy zařízení, kde se může umístění dítěte realizovat a také další možnosti pomoci dítěti nebo jeho rodině. Přesto, že autorka vytvořila „Slovníček základních pojmů“, s cílem sjednotit používanou terminologii, uvítala bych upřesnění některých okolností fungování dánského systému umístění dětí mimo vlastní rodinu. K legislativnímu zakotvení systému uvádí, že je zakotven v zákonu o sociálních službách (str.5). Znamená to, že sociálně právní ochrana dětí v Dánsku není řešena samostatným zákonem? O povinném umístění dítěte mimo rodinu, tedy bez souhlasu rodičů, rozhoduje lokální komise okresního úřadu, jedním z jejích členů je soudce. (str.9). Předseda, popř. místopředseda této komise, a není řečeno, že jím musí být soudce, může také učinit i předběžné rozhodnutí o povinném umístění (str.9). Jak je naplněn čl. 9 Úmluvy o právech dítěte, který požaduje, aby dítě bylo odděleno od rodičů pouze na základě soudního rozhodnutí?

Autorka využila statistické údaje dětech v Dánsku umístěných mimo rodinu, které vypovídají především o tom, jak jsou jednotlivé typy opatření a služeb využívány v praxi. Dále zařadila výsledky a oblasti výzkumu týkající se problematiku výchovy dětí mimo domov, bohužel bez bližšího určení období kdy probíhal a vysvětlení, zda se zmíněné zahraniční výzkumy týkaly dánského systému, popř. o které země se jedná (str. 27). Zdá se, že většina sledovaných témat se setkává se stejnými problémy v různých systémech i v našich podmínkách.

V závěrečné části práce se autorka snaží o srovnání dánského a českého systému náhradní výchovy, poukazuje na problematické oblasti našeho systému, hledá styčné body a prvky vhodné k převzetí. Autorka se zaměřila na posuzování a hledání systémových opatření. Je nepochybné, že nastavení systému jak z hlediska jeho organizace i obsahu je nezbytným předpokladem pro kvalitní služby a práci s klienty, ale dalším nezbytným prvkem je sociální pracovník, jeho profesionální a osobnostní úroveň a podmínky k jejich uplatnění a rozvoji.

Celkové vyznění předkládané absolventské práce svědčí o autorčině zájmu a zaujetí tématem, velmi dobré orientaci a přehledu ve vztahu ke zvolené problematice. Práce je pečlivě zpracovaná, dobře strukturovaná, formální náležitosti splňuje.

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit ji jako velmi dobrou (B)

PaedDr. Marie Vorlová

